

ai." /Mt 13,38/ Tehát az övéi, az anyaszentegyház népe számára since más út, mint a keresztvállalás, az elhalás útja. "Az Ő nyomdokain nem sikerről-sikerre vezet az út, hanem önmegtadással és kereszthordozással át valami egészen másfajta magasság felé, mint amelyet az ember elképzelne." /Victor János/

2. Ismerjük fel az időnek alkalmas voltát. Izsakhár fiáról van feljegyezve, hogy felismerték az időnek alkalmas voltát. /1 Krón 12,32/ Tudnunk és élnünk kell egyrészt, hogy életünk ideje az Ő kezében van /Zsolt 31,16/, másrészt, hogy mindennek rendelt ideje van. /Préd 3,1-8/ Ne mondjuk könnyedén, hogy mi ezt tudjuk, mert az életünk - az enyém is - arról prédikál, hogy nagyon sokszor eltévesztettük, nem tudtuk, minek van az ideje. S egyáltalán Krisztus gyülekezete hajlandó-e felismerni e mi időnkben, hogy most nem a beszédnek az ideje van, hanem az elhalásnak, az "elrothadásnak", azaz a magvetésnek az ideje van. Külsőleg úgy tűnik - s ez világjelenség -, hogy az egyház "összezsugorodásának" az ideje van most. Ezt nem kell tagadnunk, de félnünk sem kell tőle, ha csakugyan nem olyan emberek vagyunk, akik szeretik a maguk életét.

3. Döntéseinkben, kísértéseinkben bátran menjünk Jézushoz. A harcot nem egyedül, magunkra hagyottan kell megharcolnunk. Láttuk, hogy a Fiúnak, Megváltónknak segítségére jött az Atya és a Szentlélek. Drága ígéretünk van arra nézve, hogy mi is bizalommal járuljunk a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk alkalmas időben való segítségül. /Zsid 4,14-16/ "...nem azt kell kérnem, hogy kerüljem el a szenvedéseket és a nehézségeket, hanem azt, hogy a szenvedés tűzében megőrizhessem magam úgy, ahogy Isten teremtett. Urunk megtalálta önmagát a szenvedések tűzében. Megmenekült, de nem attól az órától, hanem abból az órából." /Chambers/ Így cselekszik velünk is hűséges Urunk. Ámen.